

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010405
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1618010405.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému D. N., stíhaného pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 15.08.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. decembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného D. N., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 15.08.2018 bol obžalovaný D. N. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že v období od apríla roku 2016 do začiatku mája roku 2017 na rôznych miestach v Slovenskej republike, najmä v okrese G. po uzavretí dohôd s poškodenými o dodanie rôznych, prevažne plastových a hliníkových produktov, od nich vylákal finančné čiastky v rôznych výškach ako zálohy, pričom v čase, keď každú jednu finančnú čiastku od poškodených lákal, mal v úmysle za ňu dohodnuté požadované produkty nedodať a ani nikomu z nich poskytnuté peniaze nevrátiť, následne sa pred poškodenými odmlčal, objednané produkty im nedodal a ani im nevrátil poskytnuté peniaze, pričom uvedeného konania sa dopustil v týchto jednotlivých skutkoch

1. dňa 07.09.2016 v obci H. M. č. XXX v rodinnom dome ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie a namontovanie posuvného systému dverí verandy, na základe čoho vylákal od poškodeného A. R., nar. 02.02.1949, prvú finančnú zálohu vo výške 150,- € ako zálohu 30 % na posuvný systém a druhú zálohu vo výške 120,- € za energetický certifikát, čím poškodenému A. R. spôsobil celkovú škodu vo výške 270 €,

2. dňa 03.10.2016 v obci A. na E. ul. XXX/X ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie zastrešenia schodiska a montáže hliníkových dverí, na základe čoho vylákal od poškodenej V. L., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 380,- € a dňa 13.10.2016 finančnú zálohu vo výške 120,- €, čím tak poškodenej V. L. spôsobil celkovú škodu vo výške 500,- €,

3. dňa 07.11.2016 v obci H. na ul. Q. v rodinnom dome s popisným číslom XX ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzavrel Zmluvu o dielo na zhotovenie vstupných vchodových plastových dverí, na základe čoho vylákal od poškodenej G. Q., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 600,- € a dňa 12.11.2016 finančnú zálohu vo výške 120,- €, čím tak poškodenej G. Q. spôsobil celkovú škodu vo výške 720,- €,

4. dňa 26.11.2016 v obci H. I. v rodinnom dome s popisným číslom XX ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzavrel Zmluvu o dielo na zhotovenie a montáž 1 ks plastového okna a 2 ks plastových dverí, na základe čoho vylákal od poškodenej Y. M., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 500,- €, čím tak poškodenej Y. M. spôsobil škodu vo výške 500,- €,

5. dňa 08.12.2016 v obci E. v rodinnom dome s popisným číslom XX ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzavrel Zmluvu o dielo na zhotovenie zasklenia schodiska, na základe čoho vylákal od poškodeného H. A., nar. XX.XX.XXXX, prvú finančnú zálohu vo výške 780,- € a druhú zálohu vo výške XXX,- € za energetický certifikát, následne dňa 13.01.2017 uzavrel s poškodeným ďalšiu Zmluvu o dielo na zhotovenie a montáž plastových vchodových dverí, na základe čoho vylákal od poškodeného prvú finančnú zálohu vo výške 460,- € a druhú zálohu vo výške 164,40 € na registráciu faktúr do štátneho fondu, čím poškodenému H. A. spôsobil škodu v celkovej výške 1.524,40 €,

6. dňa 06.02.2017 v obci E. na ul. M. XXXX/XX v rodinnom dome ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie vstupných vchodových plastových dverí, na základe čoho vylákal od poškodenej K. R., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 300,- € a dňa 13.02.2017 finančnú zálohu vo výške 150,- €, čím tak poškodenej K. R. spôsobil celkovú škodu vo výške 450 €,

7. dňa 14.03.2017 v obci M. v rodinnom dome č. XXX ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril s G. L. reklamáciu na opravu zhotovených okien, na základe čoho vylákal od poškodeného G. L., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 80,- €, čím tak poškodenému G. L. spôsobil škodu vo výške 80,- €,

8. dňa 26.04.2017 v obci Q. na ul. N. XXX/XX ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie a montáž roliet a sieťok na okná, na základe čoho vylákal od poškodeného H. H., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 380,- €, čím poškodenému H. H. spôsobil škodu vo výške 380,- €,

9. dňa 26.04.2017 v obci Q. na ul. U.. 1. G. č. XX/XX ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie a montáž 1 ks okna so sieťkou, na základe čoho vylákal od poškodenej K. W., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 50,- €, čím tak poškodenej K. W. spôsobil škodu vo výške 50,- €,

10. dňa 25.05.2017 v obci D. G. ako živnostník, vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzatvoril Zmluvu o dielo na zhotovenie zastrešenia schodiska, na základe čoho vylákal od poškodenej Y. C., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 500,- € a dňa 25.07.2017 finančnú zálohu vo výške 200,- €, čím tak poškodenej Y. C. spôsobil celkovú škodu vo výške 700,- €,

11. dňa 31.05.2017 v obci K. v rodinnom dome s popisným číslom XXX ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom D. N. - H., IČO: XXXXXXXX, uzavrel Zmluvu o dielo na zhotovenie a montáž garážovej sekčnej brány zn. T. s 2 ks ovládačov a 3 ks kľúčov na manuálne otváranie, na základe čoho vylákal od poškodeného H. L., nar. XX.XX.XXXX, finančnú zálohu vo výške 400,- €, čím tak poškodenému H. L. spôsobil celkovú škodu vo výške 400,- €, čím týmto svojím konaním spôsobil škodu v celkovej výške 5.574,40 €.

Za to mu bol podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodeným osobám špecifikovaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný D. N.. Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania namieta výrok o treste, ktorý považuje za neprimerane prísny. Poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu v zmysle ktorej môže súd pri priznaní viny analogicky postupovať ako pri dohode o vine a treste a znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Navrhol takýto postup s tým, že spôsobenú škodu chce v rámci svojich možností uhradiť. Má dve maloleté deti o ktoré sa musí postarať, chce si nájsť prácu a viesť riadny život.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že poukazuje na písomné podanie odvolania. Poukazuje tiež na to, že v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Navrhol, aby súd uložil nižší trest.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že si chce trest odsedieť, avšak chcel by trochu času na to, aby vedel pospájať tie tresty a tiež by bol rád, ak by došlo k zníženiu trestu.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného bolo zamerané len do výroku o treste s tým, že výrok o vine ako aj výrok o náhrade škody nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, nie je možné právne účinne napadnúť výrok o vine odvolaním. Obžalovaný D. Daniel bol teda rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/69/2018 zo dňa 15.08.2018 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd preskúmal výrok o treste, pričom dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov a súd prvého stupňa výrok o treste aj náležitým spôsobom odôvodnil. Trest uložený obžalovanému možno síce označiť za trest prísny, avšak je úmerný (zákonný a spravodlivý) vzhľadom na mieru zavinenia obžalovaného, spôsob spáchania pokračovacieho trestného činu a jeho následky.

Pri rozhodovaní o tom aký druh trestu je potrebné obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť, je nutné vychádzať z toho, že obžalovaný páchal stíhanú pokračovaciu trestnú činnosť dlhšiu dobu (v priebehu rokov 2016 - 2017), dopustil sa pomerne rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti, keď spáchal celkovo jedenásť čiastkových útokov a spôsobil škodu viacerým osobám presahujúcu 5.000 euro. Navyše, pri páchaní trestnej činnosti sa cielene zameriaval aj na osoby vyššieho veku, zneužíval ich dôveru a páchaním majetkovej trestnej činnosti získaval systematicky (na viacerých miestach od viacerých osôb) finančné prostriedky na krytie svojich životných potrieb. Obžalovaný bol pritom už viackrát súdne trestaný, pričom mu boli ukladané tresty nespojené s výkonom trestu odňatia slobody a svojím spôsobom vedenia života počas rokov 2016 až 2017 preukázal, že ho nedokázali napraviť do takej miery, aby začal viesť riadny život.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so súdom prvého stupňa, že z hľadiska druhu trestu bolo nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko menej prísne sankcie už v živote odsúdeného zlyhali a navyše sa obžalovaný dopustil rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody tak súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne vychádzal primárne zo závažnosti stíhaného trestného činu (§ 221 ods. 3 Tr. zák.), ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom vo výmere 3 roky až 10 rokov. Súd prvého stupňa správne zistil, pri absencii priťažujúcich okolností, jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Vzhľadom k uvedenému došlo k zákonom predpokladanej úprave trestnej sadzby (§ 38 ods. 3 Tr. zák.), tak, že sa znížila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (t. j. o 28 mesiacov).

Okresný súd pri určovaní druhu trestu dôsledne zhodnotil nielen všetky vyššie uvedené okolnosti vyznievajúce v neprospech obžalovaného, ale aj skutočnosť, že sa obžalovaný k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti priznal a túto oľutoval. Práve v dôsledku priznania sa obžalovaného uložil súd prvého stupňa obžalovanému správne trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby (3 roky), pričom aj krajský súd je názoru, že táto výmera trestu bude postačujúca na nápravu obžalovaného a vytvorí predpoklady, aby viedol riadny život. Krajský súd nezistil žiadne výnimočné (mimoriadne) okolnosti prípadu, či pomery páchatela, ktoré by mohli byť dôvodom na postup podľa § 39 Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na skutočnosť, že sa mali v jeho prípade aplikovať závery zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR č. 44, publikovaného v Zbierke stanovísk

Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 podľa ktorého môže súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine postupovať analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (teda podľa ustanovenia týkajúceho sa mimoriadneho zníženia trestu pri dohode o vine a treste), tak takýto postup neprichádzal v jeho trestnej veci do úvahy. Vyššie popísaný postup súdu totiž nie je obligatórny, t. j. predmetné stanovisko nie je možné chápať tak, že súd musí povinne ukladať trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby vždy, keď obžalovaný urobí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a už vôbec ho nie je možné chápať tak, že v prípade vyhlásenia viny zo strany obžalovaného musí byť ukladaný trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody. Rovnako tak predmetné stanovisko neznamena, že súd by mal pri ukladaní trestu rezignovať na zákonné kritériá určovania druhu a výmery trestu uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. Priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti nie je možné preceňovať a izolovane z neho vyvodzovať nutnosť mimoriadneho zníženia trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu v každej jednotlivej trestnej veci. Uvedené vyplýva aj z toho, že pri určovaní druhu a výmery trestu je nutné vždy prihliadnúť aj na zavinenie obžalovaného, následok trestného činu, spôsob spáchania trestného činu (napríklad jeho pokračovací charakter) a podobne. Tieto ostatné zákonné kritériá uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. môžu vo svojom súhrne prevážiť nad priznaním sa obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a spôsobiť nutnosť ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, prípadne aj v jeho nepodmienečnej forme a to aj napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu zo spáchania trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. O takýto prípad išlo aj v posudzovanom prípade, keď obžalovanému bol ukladaný trest za spáchanie pomerne rozsiahleho pokračovacieho trestného činu, ktorý páchal dlhšiu dobu za účelom získania finančných prostriedkov a to voči viacerým poškodeným osobám, ktoré boli často aj vyššieho veku.

Súd prvého stupňa postupoval správne aj pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu. Napokon, tento výrok ani nebol napadnutý odvolaním zo strany obžalovaného, či inej oprávnenej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.